

— Да прощавашъ, челеби, грѣшка станѣ, кусуръ на вържи; рече началникътъ на заптиетата.

— Господа, извика Паскаль, ето управа, ето отхранѣ, ето добръ и политиченъ начинъ! Идва господство му тукъ, отваря, като мя нѣма мене насилственнo вратата на къщѣтъ ми; нарича ма крадцокриець; насилува прибѣжището ми, най-послѣ казва грѣшка станѣло. Хубава работа; тува фъ наистинѣ. Хайде да видимъ, иий ще си направимъ смѣткытъ добръ съ господство му.

И като клатеше главѣ захванѣ пакъ по турскы.

— Какъ ти е името Гаваз-ага?

— Моето ли? защо питашъ?

— Искамъ да ся науча. Може да стане нужда да ся срѣшнемъ наскоро.

— Рекохъ ти, хей человекъ, че грѣшка станѣ и нѣма щетѣ отъ толкозъ нѣщо.

— Длъжностъ-та си или грешкѣтъ си, вы ѣк направи-хте; ще направѣ и азъ мойѣтъ. Какъ ти е името?

— Али Мустафа.

И Тонера записа туй име въ бѣлѣжницѣтъ си, послѣ ся обърнѣ къмъ прѣдстоящитѣ и съ единъ повелителенъ тонъ, рече:

— Сторѣте сега добръ, господа, да си поотидите и да мя оставите спокойнѣ, защото главата ми ся замаѣ наистинѣ отъ тѣзъ причудливѣ и ненадѣйна сѣнѣ.

— На заповѣнтѣ ви, господине! рекохѣ заптиетата и множеството.

Слѣдъ малко г. Паскаль заключи пѣтнитѣ врата и влѣзе въ къщи.

Като заключи добръ и вжтрѣшнитѣ врата, упѣти ся въ готварницѣтъ, блѣснѣ вратата на вжглиштарницѣтъ, отхлу-пи захлупкѣтъ на щерикѣтъ и повика:

— Ч и с т о.